

Отже, виходячи з історичних фактів гривня по праву є національною валютою України.

Одержано 19.04.2019

УДК 331.5:311.219.1

Олександра Олександрівна ГОРІЛОВА,

студентка групи Ф6-ФБСдер-18-1 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Садиков М. А.

РИНОК ПРАЦІ ТА СТРАТЕГІЇ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО Й ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Рівень безробіття є одним з характерних показників економічного розвитку держави та соціальної захищеності громадян. Наявність робочих місць так само важлива для побудови стійкої економіки, як і наявність трудових ресурсів.

Наслідки геополітичного конфлікту, ускладнень з виробничою діяльністю, погіршення стану фінансової, банківської сфери, транспортної інфраструктур, систем зв'язку, комунікацій, а також низький рівень життя населення в Україні спричинили зростання безробіття та спонукали українців до пошуку роботи за межами країни. В Україні відбулось посилення трудової міграції як зовнішньої, так і внутрішньої, що, в свою чергу, чинить тиск на ринок праці.

За результатами модульного вибіркового обстеження населення із питань трудової міграції, опублікованого Державною службою статистики у статистичному бюлетені «Зовнішня трудова міграція населення України», було визначено, що у структурі трудових мігрантів 91,7 % складають короткострокові мігранти, та ті, які повернулися до України, і 8,3 % – працівники-емігранти.

Іншим викликом, з яким зіштовхнулася Україна в останні роки, - є внутрішня трудова міграція. За даними Мінсоцполітики було взято багато переселенців з Донбасу і Криму, на зараз, ця цифра становить понад 2 млн. На тлі скорочення зайнятості у регіоні, де відбуваються військові дії, активізувались процеси зростання безробіття. Згідно із статистичними даними Держстату, найвищий рівень безробіття (за методологією МОП) у віці 15–70 років у відсотках зафіксовано саме в Донецькій та Луганській областях.

З метою усунення причин, які спонукають населення до міграції, Уряд схвалив Стратегію державної міграційної політики України на період до 2025 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 № 482-р), реалізація якої у середньостроковій перспективі дозволить зменшити негативні наслідки еміграції шляхом поступового усунення економічних, соціальних та інших негативних факторів суспільного життя, поліпшуючи фінансові та інші умови праці, стимулюючи громадян залишатися в країні. Враховуючи це, у прогнозі припускається, що з покращення економічної ситуації в Україні потік трудових мігрантів за кордон зменшиться.

Також, відбуватиметься продовження реалізація основних напрямів Стратегії подолання бідності (розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.03.2016 № 161-р), результати якої вже простежуються завдяки підвищенню рівня оплати праці в країні та покращенню матеріального становища працюючого населення. У подальшому посилюватимуться завдяки розширенню доступу до продуктивних сил, сприянню зростання доходів населення від зайнятості та виплат у системі державного соціального страхування.

Крім того, передбачається, що, особлива увага влади приділятиметься працевлаштуванню молоді та сприянню створення для неї нових робочих місць, на що також спрямована Державна цільова програма «Молодь України» (постанова Кабінету Міністрів України від 18.02.2016 № 148).

Одночасно сприятиме розвиток малого та середнього підприємництва, відповідно до реалізації заходів, окреслених Стратегією розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року забезпечить створення нових робочих місць, зменшення рівня безробіття та підвищення оплати праці. Як результат, створюватимуться умови для досягнення однієї з пріоритетних цілей «Гідна праця та економічне зростання».

Разом з цим, в середньостроковій перспективі реалізація завдань оновлених стратегій розвитку Луганської та Донецької областей та послідовне життя комплексу заходів, спрямованих на відновлення соціально-економічної інфраструктури східних областей країни та розбудову миру, забезпечить відновлення економічного розвитку даних регіонів. Відбудова регіонів інфраструктури регіонів сприятиме залученню робочої сили, що позитивно впливатиме на динаміку безробіття.

Прогнозування кращої ситуації на ринку праці порівняно з попереднім прогнозом (за період 2018–2020 рр.) обумовлене більш активним впливом соціальної політики та розширенням виробництва окремих видів діяльності. Відповідно у періоді 2019 року відбуватиметься збільшення чисельності зайнятих економічною діяльністю у віці 15–10 років до 16,52 млн.

Рівень безробіття Донецькій та Луганських областях також матиме тенденцію до зниження, хоча і залишатиметься досить високим та перевищуватиме середній показник по Україні. Проблема низької зайнятості, зокрема, буде пов'язана зі структурними змінами у виробництві регіонів, започаткованими під впливом збройного конфлікту. Крім того, залишаються значними ризики для інвесторів щодо фінансування відновлення або забезпечення стабільної роботи великих підприємств даних регіонів.

В цілому, передбачається підвищення рівня мінімальної заробітної плати та зростання номінальної середньомісячної заробітної плати (брутто), яка у 2019 році складатиме -10 129 гривень при зростанні споживчих цін з урахуванням індексу.

У структурі ВВП за категоріями доходу частка оплати праці найманих працівників у 2019 році -41,4 %, при цьому частка податків за виключенням субсидій на виробництво та імпорту матиме поступову тенденцію до зниження до 15,3 %. Таким чином питома вага валового прибутку змішаного доходу у

структурі ВВП у 2019 році складатиме – 43,3 %, що дає можливість сформулювати сприятливі умови для інвестування та збільшення темпів економічного росту країни.

В умовах сталого економічного розвитку, зростання інвестиційного потенціалу, створення сприятливих умов для гідної праці в Україні, як результат успішної реалізації Урядом низки стратегічних програм, формуватимуться основи для стимулювання економічної активності населення, розвитку й реалізації трудового потенціалу, підвищення продуктивності праці та добробуту населення.

Одержано 23.04.2019

УДК 347.73:351.863

Анастасія Юрївна ДУДЧЕНКО,

студентка групи Ф6-ФБСзср-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, доцент Маковоз О. С.

ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ТІНЬОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

В умовах мінливого бізнес-середовища набувають широких масштабів процеси легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом. За розрахунками Мінекономрозвитку, у січні-вересні 2018 року рівень тіньової економіки склав 32 % від офіційного ВВП, що на 1 відсотковий пункт менше порівняно з аналогічним періодом 2017 року. Про це йдеться звіті «Загальні тенденції тіньової економіки в Україні», який щокварталу оприлюднює Мінекономрозвитку.

Європейська Комісія з економічних та соціальних питань, усвідомлюючи, що використання фінансово-кредитних установ для відмивання прибутків, одержаних від злочинної діяльності, може мати серйозну небезпеку для міцності та стабільності таких установ та втрату довіри до фінансової системи у цілому, підкреслює необхідність дотримання міжнародних стандартів у протидії використанню фінансової системи для відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом.

Особи, які відмивають гроші, можуть використовувати перевагу вільного руху капіталу і свободу надання фінансових послуг лише на єдиній фінансовій території. Порівнюючи аналогічні показники попередніх років слід зазначити, що 32 % – найнижчий рівень за останні 10 років у розрахунку за період 9 місяців кожного року. Такий рівень детінізації економіки можна розглядати як один із критеріїв оцінки ефективності впроваджуваних реформ і сприйняття їх суспільством. Основою законодавчої бази у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення є: